

100.000 eller 250.000, om ikke det har nogen indvirkning på den del af det. Altså simpelt hen et spørgsmål om, hvordan man finansierer tingene.

Så nævner fru Jette Gottlieb en lang række tilfælde, hvor folk har været uden for arbejdsmarkedet i kortere eller længere tid, men hvis vi ser på det, der er lavet, vil vi se, at det er lavet pænt og ordentligt, således at alle, der i dag opfylder betingelserne, også opfylder de fremtidige mål, selv om vi i fremtiden kommer med skærpede adgangskrav.

Jeg tror ikke, at der hverken for fru Jette Gottliebs eller mit bagland nogen sinde har været tvivl om eller slinger i valsen med hensyn til, at man skulle være organiseret og være tilmeldt de forskellige ordninger, der var på arbejdsmarkedet, både med hensyn til sit faglige kontingent og også a-kasse-delen, og jeg tror heller ikke, der vil være det i fremtiden med hensyn til efterlønskontingentet, fordi det er en ganske udmærket forretning.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jamen nu forsøger fru Jette Gottlieb jo at fordreje tingene igen. Jeg talte ikke om tennisspillende advokater, jeg talte om personer, der var nedslidte, eller personer, der ikke var nedslidte. Og situationen er rent faktisk den, at der er mange SiD'ere, jeg kender mange SiD'ere, vil jeg sige til fru Jette Gottlieb, der er gået på efterløn, der overhovedet ikke er nedslidte, overhovedet ikke har slidproblemer. De findes i Dansk Metalarbejderforbund, de findes i Kvindeligt Arbejderforbund, de findes overalt i vort samfund, personer, der ikke er nedslidte, men alligevel benytter sig af efterlønstilbudet.

Det er en kendsgerning. Lad være med at generalisere for alle de her mennesker, for det kan man ikke. Der er mange, der er nedslidte, det erkender jeg, men langt den overvejende del, der går på efterløn, har ingen slidproblemer.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Det gælder alle ordninger, når man forsøger at lave nogle sikringer for folk; det gælder såmænd også spørgsmålet om, hvorvidt man har risiko eller ikke risiko for at blive arbejdsløs, ja, så er der nogen, der bruger ordningerne, fordi de er tvunget til at bruge dem, fordi de er nødt til at bruge dem, og det mener jeg i det store hele er tilfældet med efterlønnen. Og så er der

nogen, der også bruger den, og det vil aldrig være muligt at sætte grænserne præcist, sådan at man kan undgå det, heller ikke ved de her ordninger, for det er jo ikke dét, der ligger i den måde, efterlønnen er omdannet på.

Det, der er sket ved, at man har ladet efterlønnen omdanne, er, at man har lavet den til en individuel forsikringsordning. Og det er dét, der for mig er det katastrofale i det her. I det øjeblik man laver det til en individuel forsikringsordning, så har man forladt det solidariske princip, og det er dét, jeg synes der er det katastrofale i det her.

Og så vil vi i øvrigt lægge afstand til den brugerfinansiering, der også lurer i det her, det, at man begynder at brugerfinansiere sociale ordninger; det synes vi er en meget voldsom ladeport at åbne til et meget stort skråplan.

Tom Behnke (FP):

Regeringen har svigtet, statsministeren har brudt sine valgløfter, statsministeren har optrådt utroværdig, statsministeren har flere gange bedyret, at der ville ikke blive rørt ved efterlønsordningen, men ikke desto mindre gik statsministeren jo så ud og undskyldte sig her kort før jul med, at det var jo, fordi det hele var sket dér midt i valgkampens hede, og det skulle så være en undskyldning for, at man alligevel gerne måtte røre ved efterlønsordningen.

Men sagen er jo – hvis man går lidt længere tilbage – at så garanterede statsministeren allerede i sommeren 1996, i sommeren 1996, på et socialdemokratisk sommerstævne, at »så længe Socialdemokratiet har regeringsansvaret, bliver der ikke pillet ved de nuværende regler«.

Året efter, nemlig i en grundlovstale i Ramsø i 1997, fortsatte statsministeren og sagde: »Efterlønnen er kommet for at blive, både når det gælder efterlønnens satser og betingelser«, så det var altså ikke i valgkampens hede, at statsministeren udstak sit valgløfte; det var i ro og mag lang tid før valget, at løftet blev givet, og statsministeren gentog det så blot i valgkampen. Så statsministerens undskyldning for, hvad det var, statsministeren havde sagt under valgkampen, er mindst lige så utroværdig som selve løftebruddet.

Sagen er jo, at det ikke så meget er ændringerne i sig selv, utilfredsheden gælder. Det er mere løftebruddet i sig selv, og der er klart tale om et løftebrud.

Desuden sker der jo det, at ordningen her bliver gennemført alt for hurtigt. Hvis man